

Cây mội nhà Chúa

Kiểm chả theo tôn giáo nào. Cũng chẳng phải kẻ mộ đạo, nhưng để có được cây mội đặc biệt, có một không hai, Kiểm tỏ ra mình chẳng kém gì con chiên của Chúa. Kiểm tỉ mỉ hỏi thầy Bốn, một chàng trai có vẻ đẹp cao sang và thánh thiện, nước da trắng hồng, khi gặp Đức Cha, nếu như Ngài tiếp mình thì phải biểu hiện tình cảm, lễ phép, sự tôn kính Ngài thế nào.

Kiểm chưa từng thấy có cây mội nào đẹp như cây mội ở vườn nhà Chúa. Thế trực. Từ mặt đất trở lên, cao chừng nửa thước tây, cành đâm ra tua tủa y như cái nôm không lồ để ngược, được một bàn tay nghệ nhân chăm sóc cắt tỉa thường ngày. Nếu nó không có lá, không có những chùm hoa, hẳn Kiểm sẽ lầm tưởng là cây đào Nhật Tân. Bây giờ đã là cuối tháng tư âm lịch mà hoa vẫn còn nở trắng cành. Hương tỏa ngát thơm cả khu vườn. Thật lạ! Bởi theo như Kiểm biết, hoa mội chỉ nở vào Tết ta. Nở đến hết mùa xuân đã là dài. Thế mà cây mội này của nhà Chúa... Vườn nhà Kiểm không thể không có nó. Kiểm phải mua bằng được. Đắt đến mấy cũng mua. Chơi anh cây thế chẳng bao giờ lỗ. Nhất là những anh hiếm có thể độc như cây mội này.

Thường cây mội chẳng ai để thế, mặc sức nó sinh chồi từ mặt đất, tạo thành bụi, chứ làm gì có thân, lại độc một thân to tày cây cột. Một cây mội độc nhất vô nhị. Kiểm hỏi lão bồ làm vườn. Bồ có vẻ lằm lũi, kiếm lời. Lão bảo:

- Cây mộc này có ở vườn Chúa lâu lắm. Bõ đến đã thấy nó rồi.
- Bõ đã chăm vườn Chúa được bao năm?
- Bõ đến từ lúc mới ngoài hai mươi. Bây giờ, ơn Chúa đã ngọt tám chục tuổi rồi.
- Nhà Chúa có bán cây mộc này không?
- Chú phải trình Đức Cha.

Kiểm xin gặp Đức Cha giám mục. Nhưng Ngài nói qua thầy Bốn, Ngài bận không tiếp. Kiểm xin Đức Cha hẹn ngày. Thầy Bốn hỏi lý do. Thầy Bốn tủm tỉm cười, bảo:

- Tôi sẽ trình lại Đức Cha. Nhưng chắc là không đạt nguyện vọng của ông đâu. Theo như tôi biết, ở vườn Chúa chỉ có đem thêm cây quý, hoa lạ đến chứ chưa bao giờ đem đi.

* * *

Thời “mở cửa”, Kiểm được bổ nhiệm làm giám đốc một Công ty Du lịch của thành phố. Khôn khéo, mảnh lới, thủ đoạn, Kiểm cũng có đồng ra đồng vào rủng rinh. Bởi thế, vợ Kiểm mới lớn tiếng tuyên bố: “Nhà mình bỏ tiền mua một chậu địa lan ba bốn triệu đồng, chỉ bằng nhà nghèo bỏ vài ba trăm mua bó rau muống”. Nói vợ Kiểm lớn tiếng cho oai, cho hách vậy thôi, chứ nàng chỉ cao hứng và cao giọng nói với Kiểm thôi. Kiểm không ngờ vợ Kiểm lại máu đến thế. Kiểm say mê địa lan và cây thế một, thì vợ Kiểm say mê mười. Trong khi đưa bạn bè đi thăm vườn “Thượng uyển” nhà mình, họ tấm tắc khen kỳ hoa dị thảo ở vườn nhà mình, Kiểm rất phấn chấn. Trước kia dù có ngủ mơ, Kiểm cũng chả bao giờ dám nghĩ, trong vườn nhà mình, lại có cây thế giá hàng trăm triệu. Ấy là nhờ sự quyết đoán, mạnh bạo của vợ Kiểm. Cho nên đôi lần Kiểm phấn khích khoe tài tháo vát, nhạy bén “kinh bang tế thế” của vợ mình. Trong vườn nhà Kiểm đã hội đủ các loại cây thế của ba tỉnh miền duyên hải. Càng ngắm nhìn chúng, Kiểm càng thấy lạ, càng thấy

rõ tính cách con người ở mỗi tỉnh. Cũng là thể long sa phụ tử nhưng của Nam Định hoành tráng, to lớn, quả phúc thật tròn đầy. Còn của Thái Bình thì trồng trên núi đá, bé sắt, khô cằn, da cây mốc thối, quả phúc thu nhỏ như quả bông đen chứng tỏ lúc nào cũng thiếu ăn, thiếu uống. Mỗi năm bao nhiêu lần nắng hạn là bấy nhiêu lần khát nước rụng lá, tưởng đã chết khô. Nhưng chỉ cần một trận mưa rào là chồi biếc tua tủa đâm ra. Cái tán cây biếc xanh trông thật bắt mắt.

Cái anh cây thể long sa phụ tử ở Hải Phòng lại khác. Thoải mái, phóng túng. Từ thân cây đến cái cành, cái rễ chẳng có chút nào gò bó. Chẳng hề thấy chút nào bàn tay của con người thường ngày chăm sóc cắt tỉa. Dân chơi cây thể, người chê không đẹp, người bảo nhìn cũng hay hay. Kiểm mỉm cười một mình. Vài nhận xét nho nhỏ như vậy cho vui chứ chơi cây thể và hoa địa lan thì ngoài xứ Đoài ra có mấy nơi sánh được với dân Nam Định. Bây giờ, vườn “Thượng uyển” nhà Kiểm mà có thêm được cây mộc vườn Chúa bổ sung vào nữa nhỉ? Lạy Đức Chúa Trời! Lạy trời phù hộ, dun dủi A-men! Kiểm chả theo tôn giáo nào. Cũng chẳng phải kẻ mộ đạo, nhưng để có được cây mộc đặc biệt, có một không hai, Kiểm tỏ ra mình chẳng kém gì con chiên của Chúa. Kiểm tỉ mỉ hỏi thầy Bốn, một chàng trai có vẻ đẹp cao sang và thánh thiện, nước da trắng hồng, khi gặp Đức Cha, nếu như Ngài tiếp mình thì phải biểu hiện tình cảm, lễ phép, sự tôn kính Ngài thế nào.

Đức Giám mục dong dong cao và đẹp lão lạ lùng, nước da bông đỏ, mái tóc bạc trắng, húi cao, đôi mắt tinh anh. Ngài đã ở tuổi ngoại bát thập mà giọng vẫn trong như thời trai trẻ.

Đức Giám mục hỏi Kiểm, giọng Ngài du dương, lên bổng xuống trầm:

- Ông muốn điều gì ở ta? Hãy nói thẳng. Tính ta không thích vòng vo.

Kiểm thấy nóng rực đôi vành tai. Giọng Đức Cha rất hay, vậy tại sao Kiểm lại xấu hổ và lo ngại. Đức Cha giục:

- Ông nói đi. Ta sẵn sàng nghe đây.

Kiểm run rẩy, lắp bắp:

- Trình Đức Cha, con muốn... muốn mua cây mộc...

Đức Giám mục mỉm cười:

- Ô, tưởng gì! Cái cây đó ta không được phép bán đâu. Cách đây đã lâu lắm, ta nghe dân nói lại, Đức Cha Hữu đi rửa tội cho một gia đình khá giả ở trong vùng, đã được gia chủ cung tiến. Kể người này cũng công phu khi đón thầy phong thủy xem ngày tháng động thổ đôn cây lên chậu. Thầy phong thủy quyết định giữ đúng hướng cây: Nam Bắc Đông Tây. Đặt la bàn, đánh dấu cẩn thận cả chậu và gốc cây rồi mới cho thợ đánh vòng. Nuôi dưỡng cái cây trong chậu đúng một năm thấy nó không hề suy chuyển mới mời thầy phong thủy đi theo chiếc xe ngựa chở cây kính dâng Đức Cha Hữu. Do vậy, từ khi thầy phong thủy đặt cây mộc ở chỗ nào vẫn giữ nguyên như thế. Hàng năm, người làm vườn chỉ nhẹ nhàng moi một phần đất cũ ra rồi cho đất mới và phân ải vào nên nó mới giữ được sức sống như ngày nay.

Dứt lời, Đức Cha Giám mục đứng dậy. Ngài không nói lời cáo biệt, cũng không chia tay cho Kiểm hôn. Đức Cha đã đi khuất từ lúc nào, Kiểm vẫn còn quỳ mọp. Kiểm bàng khuâng cảm thấy vừa như thực vừa như mơ.

Cái lần đặt chân lên đất nước Italia đây, suốt cả tuần Kiểm chỉ mãi mê với những thắng cảnh, với những bức tượng, bức tranh hoành tráng, tuyệt đẹp của các danh họa bậc thầy thời Phục Hưng...

Rồi Kiểm xuôi phương Nam ra tận đảo Xixin xem cái đất phát tích của những ông trùm maphia nó như thế nào mà sinh những con người quái kiệt, tàn bạo đến thế. Thật bất ngờ, ở một tiệm bán sách nhỏ, tồi tàn và vắng tanh vắng ngắt trên đảo, Kiểm gặp một quyển Kinh Thánh dày hàng gang tay.

Mắt Kiểm rực sáng. Trống ngực cứ đập loạn lên. Cổ họng khô se như người khát nước. Kiểm nghĩ ngay đến cây mộc ở vườn nhà Chúa hôm nào. Nén thở

và hồi hộp, Kiếm nói với chủ tiệm được xem cuốn Kinh Thánh. Người chủ tiệm, một ông lão cao, gầy đét, hai má tóp lại tua tủa những sợi râu bạc trắng, lặng lẽ nhìn Kiếm từ đầu xuống chân. Có lẽ ông ta chưa gặp người châu Á, mà cụ thể là người Việt nào như Kiếm. Người bán nào chả ngại, nhất khách hàng chỉ đòi xem chứ không mua. Đã vậy cuốn sách lại nặng và ở cao nữa chứ. Kiếm đỡ vội cuốn sách nặng trĩu từ đôi bàn tay xương xẩu của ông lão, đặt lên đặt quầy bàn xem qua một lượt. Ông lão nói tiếng Anh cũng không sôi lắm, bảo cuốn Kinh Thánh này in cả phần Cựu ước và Tân ước bằng bốn thứ tiếng: La tinh, Anh, Pháp và Tây Ban Nha. Bìa bọc da thật. Chữ trên bìa bằng vàng... Ông ta ngập ngừng, loay hoay một lát để tìm từ giải thích cái chữ ngoài bìa là bằng vàng... Ông ta chỉ vào cái nhẫn vàng ròng trên ngón tay Kiếm. Kiếm gật gật đầu và lật bìa sau xem giá. Hai trăm năm mươi đôla Mỹ. Với Kiếm, mấy triệu bạc, có là gì. Chỉ phải cái nặng. Nặng quá. Nhưng nghĩ đến cây mộc ở vườn Chúa thì nặng nữa Kiếm cũng tha về. Kiếm quyết định một quả tù mù, được ăn cả ngã về không. Ông lão Tây gói hàng cho Kiếm khá cẩn thận, lại còn buộc bằng sợi dây nilông hồng trông rất trang trọng.

Về nước, Kiếm cứ để nguyên đai nguyên kiện, quỳ xuống, nâng quyền Kinh Thánh lên ngang mặt, kính cẩn dâng lên Đức Giám mục, nói:

- Trình Đức Cha, trong chuyến đi công tác Italia, con đến đảo Xixin thấy quyền Kinh Thánh in bốn thứ tiếng, đẹp quá, con mua về để được dâng Đức bề trên. Thầy Bốn vội đỡ cuốn Kinh Thánh, thư thả mở từng nút nơ hồng, để Đức Cha xem. Trong lúc đó, Kiếm vẫn quỳ mọp dưới chân Ngài. Đức Cha thật sự xúc động. Gò má Ngài nhè nhẹ rung. Ngài khen:

- Sách đẹp quá. Ta có nghe nói đến quyền Kinh Thánh này. Mấy lần ta qua Italia mà tìm mua không được. Ta nào có ân huệ gì với con, sao lúc nào con cũng nghĩ đến Chúa, đến ta. Ta biết lấy gì đền đáp cho con.

Kiểm thưa:

- Trình Cha, con chỉ mong Đức Cha được khỏe, được vui để bốn đạo được ơn nhờ.

- Nay con, hình như con rất thích cây mộc phải không?

Kiểm mừng nở bụng nhưng vẫn giả vờ ấp úng.

- Ta thay mặt Bề trên thưởng cho con đó.

Kiểm sượng run người, cố giữ vẻ bình tĩnh, cúi xuống hôn tay Đức Giám mục:

- Con đội ơn Chúa ban phước lộc cho con.

Kiểm như muốn bay lên vì sung sướng, mừng rỡ. Nhưng niềm vui cứ phải nén chặt lại, quý nghiêm như tượng chờ cho Đức Giám mục đi khuất mới dám bật dậy chạy vội ra ngoài bấm máy di động gọi chiếc taxi Hyundai tải và hàng chục thanh niên lực lưỡng chờ sẵn.

Thầy Bôn mang chiếc la bàn xuống đặt vào gốc cây mộc, đánh dấu hướng Nam Bắc Đông Tây, nói với Kiểm:

- Đức Cha dặn ông cái cây cũng nên đặt cho đúng hướng, đúng chỗ để nó đỡ cảm thấy về nơi đất lạ. Ông nên chăm sóc thường ngày nó mới phát triển, mới trường tồn. Đặc tính của cây mộc là không được để nơi nắng quá, cũng không được râm quá. Phải ở nơi cao thoáng và đẹp nhất trong vườn...

Rằm tháng Giêng năm Bính Tuất 2006

Sưu tầm: ABCD

Nguồn: VNCA

Được bạn: Chuột lác đưa lên

vào ngày: 3 tháng 8 năm 2006